

ТРАЯН ПЪРВАНОВ
ДУМА

chitanka.info

Севернякът неспирно все духа и духа
и по клоните хвърля безплодния скреж.
Греят дуло до дуло в очите на бухал,
сеят жълти куршуми с безшумен гърмеж.

И по камъни смръзнали в кичури остри
глухо пада прояден от червей приклад
и край извора тънки забравени кости
сият искри от белия фосфорен хлад.

Този път към Околчица бавно възлиза
в бистър шепот на сънни студени треви
и от облака с тъмна разкъсана риза
дълга мълния с трескави устни кърви.

Там с горчивата болка
на храсти зелени,
дето вятърът звездното време гаси —
Самодива е тая
дълбока вселена,
Самодива
с раздърпани
луди коси.

Ти до нея задъхан, войводи, поседна.
Свърши
с каменен връх
каменистия път.
И прошепна
единствена дума
последна:
СВОБОДА
или
СМЪРТ!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.